

Sygn. akt. VII.K. 1078/16

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 14 marca 2017r.

Sąd Rejonowy w Olsztynie w VII Wydziale Karnym w składzie:

Przewodniczący SSR Anna Szczepańska

Protokolant sekr.sąd. Simona Marcjanek

przy udziale Prokuratora Prokuratury Rejonowej Piotra Ciaka

po rozpoznaniu dnia 14 marca 2017r. sprawy:

M. D., urodz. (...) w M., syna K. i J. z d.S.,

oskarżonego o to, że:

w dniu 11 października 2016r. na drodze (...), przy miejscowości L., prowadził w ruchu lądowym pojazd mechaniczny marki (...) o nr rej. (...) będąc w stanie nietrzeźwości z wynikiem badań: 0,31 mg/l, 0,27 mg/l alkoholu w wydychanym powietrzu **tj. o przestępstwo z art. 178a§ 1 kk,**

I. oskarżonego M. D. uznaje za winnego dokonania zarzuconego mu przestępstwa i za to z mocy art. 178a§ 1 k.k w zw. z art. 34§1a pkt.1 kk i art. 35§1 kk skazuje go na karę 6 (sześciu) miesięcy ograniczenia wolności z obowiązkiem wykonywania nieodpłatnej, kontrolowanej pracy na cele społeczne w wymiarze 20 (dwudziestu) godzin w stosunku miesięcznym,

II. na podstawie art. 42§2 kk orzeka wobec oskarżonego środek karny w postaci zakazu prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych na okres 3 (trzech) lat,

III. na podstawie art. 63§4 kk na poczet środka karnego orzeczonego w punkcie II zalicza oskarżonemu okres zatrzymania prawa jazdy od dnia 11 października 2016r,

IV. na podstawie art. 43a§2 kk orzeka wobec oskarżonego świadczenie pieniężne w wysokości 5000 zł (pięciu tysięcy złotych) na rzecz Funduszu Pomocy Pokrzywdzonym oraz Pomocy Postpenitencjarnej,

V. na podstawie art. 624§1 kpk zwalnia oskarżonego w całości od zapłaty na rzecz Skarbu Państwa kosztów sądowych.

Sygn. akt VII K 1078/16

UZASADNIENIE

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

W dniu 11 października 2016r, około godziny 10.00, M. D. na drodze (...), w okolicy miejscowości L. gm.O. prowadził pojazd mechaniczny marki (...) o nr rej. (...). Wymieniony został zatrzymany do kontroli i poddany badaniom.

Badania przeprowadzone na zawartość alkoholu w wydychanym powietrzu wykazały, że wymieniony znajdował się w stanie nietrzeźwości. Pierwsze badanie przeprowadzone o godzinie o godz. 9:54 wykazało 0,31 mg/l alkoholu w wydychanym powietrzu. Kolejne badania przeprowadzone o godzinie: 10:11, 11:01, 11:15, 11:33, 11:35, 12:06 wskazały

wyniki, odpowiednio: 0,32 mg/l, 0,31 mg/l, 0,27 mg/l, 0,20 mg/l, 0,18 mg/l, 0,13 mg/l alkoholu w wydychanym powietrzu.

(dowód: protokoły z przebiegu badań stanu trzeźwości analizatorami wydechu k. 2,4,8, wyjaśnienia oskarżonego k. 70, 19)

Oskarżony M. D. zarówno w toku postępowania przygotowawczego, jak i sądowego przyznał się do dokonania zarzucanego mu czynu.

Składając wyjaśnienia podał, iż alkohol w postaci piwa spożywał dzień wcześniej, w godzinach wieczornych, zaś przed jazdą sprawdzał stan trzeźwości przy użyciu posiadanego alkomatu, który –jak przyznał - nie posiada atestu. Z tych przyczyn był pewien, iż nie znajduje się w stanie nietrzeźwości.

Wyjaśnienia oskarżonego, w zakresie w jakim przyznał się do dokonania zarzucanego mu czynu - w ocenie Sądu - zasługują na wiarę albowiem są jasne, spójne i korespondują z przeprowadzonymi w sprawie dowodami, w tym z wynikami przeprowadzonych badań trzeźwości.

Podkreślenia wymaga przy tym okoliczność, iż oskarżony był kilkakrotnie badany w celu ustalenia stanu trzeźwości i wyników tychże badań nie kwestionował.

W żaden natomiast sposób na czynione ustalenia nie wpływają twierdzenia oskarżonego jakoby nie miał świadomości odnośnie stanu nietrzeźwości w jakim znajdował się w czasie czynu. Fakt uprzedniego użycia przez oskarżonego alkomatu, który nie posiadał atestu, o ile istotnie miał w ogóle miejsce, nie stanowi okoliczności wyłączającej odpowiedzialność karną, ani ją łagodzącej. Oskarżony spożywając alkohol w znacznej ilości, w godzinach nocnych czy też wieczornych winien liczyć się z wystąpieniem stanu nietrzeźwości stwierdzonego badaniami, zwłaszcza, że stężenie alkoholu w wydychanym przez oskarżonego powietrzu do godziny 10:11 miało tendencję rosnącą (v. protokół k.8).

Mając zatem na uwadze całokształt podniesionych wyżej okoliczności Sąd uznał, iż wina oskarżonego nie budzi wątpliwości, zaś przypisane mu przestępstwo wyczerpuje dyspozycję art. 178a§ 1 kk. Nie ulega bowiem wątpliwości, że oskarżony kierował pojazdem mechanicznym w ruchu lądowym, będąc w stanie nietrzeźwości.

Uznając oskarżonego za winnego dokonania opisanego czynu Sąd, kierując się zasadą preferencji kar wolnościowych, wyrażoną w treści art. 58§1 kk, wymierzył mu karę 6 miesięcy ograniczenia wolności, połączoną z obowiązkiem wykonywania nieodpłatnej, kontrolowanej pracy na cele społeczne w wymiarze 20 godzin w stosunku miesięcznym, uznając iż jest ona adekwatna do stopnia społecznej szkodliwości czynu, jak również jego zawinięcia.

W powyższym zakresie uwzględniono zarówno porę, w której oskarżony dopuścił się przestępstwa, stopień nietrzeźwości oskarżonego, popełnienie czynu z pełną świadomością naruszenia jednej z podstawowych zasad obowiązujących w ruchu drogowym tj. zasady bezwzględnej trzeźwości. Nie sposób bowiem nie zauważyć, iż oskarżony, zatrudniony jako kierowca i pracujący na takim stanowisku od czterech – jak podał - lat, winien stanowić przykład osoby przestrzegającej zasad bezpieczeństwa. Tymczasem oskarżony znajdując się w stanie wyłączającym go całkowicie z uczestnictwa w ruchu drogowym prowadził pojazd mechaniczny, co więcej – samochód ciężarowy, powodując bardzo znaczne zagrożenie dla innych uczestników ruchu. Nie trudno sobie wyobrazić jak tragiczne skutki mogło wywołać przedmiotowe, nieodpowiedzialne działanie oskarżonego.

Reasumując, podkreślić należy, iż Sąd w niniejszej sprawie nie dopatrył się żadnych istotnych okoliczności łagodzących. Nie sposób bowiem nadmiernej wagi przywiązywać w omawianym zakresie do skruchy zaprezentowanej przez oskarżonego na rozprawie, czy też przyznania się do winy w sytuacji zatrzymania oskarżonego na gorącym uczynku przestępstwa.

Mając na uwadze powyższe, w ocenie Sądu, brak jest podstaw do przyjęcia, iż wina oskarżonego oraz społeczna szkodliwość przypisanego mu czynu nie są znaczne i zastosowania wobec oskarżonego warunkowego umorzenia postępowania karnego, jak domagał się tego obrońca i oskarżony. Brak jest także podstaw do przyjęcia, iż w

sytuacji warunkowego umorzenia postępowania karnego oskarżony będzie w przyszłości przestrzegał obowiązującego porządku prawnego, w szczególności nie popełni kolejnego przestępstwa.

Uwzględniając omówione wcześniej przesłanki, Sąd orzekł wobec oskarżonego świadczenie pieniężne jak w punkcie IV wyroku.

W świetle okoliczności sprawy nie budzi wątpliwości, iż oskarżony będąc w stanie nietrzeźwości dopuścił się przestępstwa przeciwko bezpieczeństwu w komunikacji, co zgodnie z art. 42 § 2kk obligowało Sąd do orzeczenia w stosunku do oskarżonego środka karnego zakazu prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych. Czas trwania omawianego środka karnego Sąd określił na trzy lata uwzględniając przede wszystkim stopień zagrożenia dla ruchu drogowego, w tym wskazaną już powyżej porę dnia, stopień nietrzeźwości oskarżonego.

W ocenie Sądu tak ukształtowana kara i całość rozstrzygnięcia w przedmiocie środków karnych nie przekracza stopnia winy i społecznej szkodliwości czynu, spełni również cele wychowawcze i zapobiegawcze.

Na podstawie art. 624§1 kpk, uwzględniając sytuację materialną oskarżonego oraz wymiar orzeczonego świadczenia pieniężnego, Sąd zwolnił oskarżonego w całości od obowiązku uiszczenia kosztów sądowych.